

Retningslinjer for ledelsessystem

Retningslinjer for ledelsessystem

Indledning

- 1.1. I overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) 1094/2010 af 24. november 2010 (kaldet "EIOPA-forordningen" eller "forordningen")¹ udsteder EIOPA retningslinjer for de nationale kompetente myndigheder (NKM) i forberedelsesfasen frem til anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (solvens II-direktivet)².
- 1.2. Disse retningslinjer er baseret på artikel 40-49, artikel 93, artikel 132 og artikel 246 i solvens II-direktivet.
- 1.3. I mangel af forberedende retningslinjer kan de europæiske nationale kompetente myndigheder se et behov for at udvikle nationale løsninger for at sikre et forsvarligt risikofølsomt tilsyn. I stedet for at opnå konsekvent og konvergent tilsyn i EU kan der opstå forskellige nationale løsninger, der forhindrer et velfungerende indre marked.
- 1.4. Det er meget vigtigt, at der findes en konsekvent og konvergent tilgang med hensyn til forberedelsen til Solvens II. Disse retningslinjer bør ses som en del af forberedelsen til Solvens II, idet de fremmer forberedelsen af vigtige områder af Solvens II, som skal sikre, at selskaberne ledes korrekt, og at tilsynsmyndigheden har tilstrækkelige oplysninger til rådighed. Disse områder udgør ledelsessystemet, herunder risikostyringssystemet og en fremadrettet vurdering af selskabets egne risici (baseret på principperne om vurdering af egen risiko og solvens, også kaldet ORSA), præansøgning om interne modeller og indsendelse af oplysninger til nationale kompetente myndigheder.
- 1.5. Tidlig forberedelse er vigtigt for at sikre, at når Solvens II er trådt i kraft i sin helhed, er selskaberne og nationale kompetente myndigheder velforberedte og klar til at anvende det nye system. Nationale kompetente myndigheder ventes derfor at føre en tæt dialog med selskaberne.
- 1.6. Som led i forberedelserne til gennemførelsen af Solvens II bør nationale kompetente myndigheder fra den 1. januar 2014 indføre retningslinjerne i overensstemmelse med dette dokument, så forsikrings- og genforsikringsselskaber tager de rigtige skridt til fuld implementering af Solvens II.
- 1.7. Nationale kompetente myndigheder bør ved udgangen af februar efter hvert relevant år, første gang senest den 28. februar 2015 baseret på perioden 1.

¹ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48-83.

² EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1-155.

januar 2014 til 31. december 2014, sende en statusrapport til EIOPA om anvendelsen af disse retningslinjer.

- 1.8. Disse retningslinjer omfatter retningslinjer om "prudent person"-princippet. Nationale kompetente myndigheder ventes at sikre, at selskaberne allerede i forberedelsesfasen tager højde for dette princip ud over systemet med reguleringsmæssigt kvantitative grænser i henhold til den nuværende tilsynsordning. Derudover ventes nationale kompetente myndigheder at sikre, at selskaberne gør fremskridt med hensyn til at foretage den nødvendige overgang i den mellemliggende periode og få al den nødvendige ledelse omkring investeringer på plads. Dette betyder ikke, at selskabernes investeringsporteføljer allerede nu skal ændres i det omfang, selskaberne mener, det er nødvendigt, når Solvens II er trådt i kraft i sin helhed.
- 1.9. Retningslinjerne vedrørende aktuarfunktionen indeholder henvisninger til kapitalkrav og forsikringsmæssige hensættelser. Disse henvisninger skal ses som henvisninger til Solvens II-krav. Størstedelen af aktuarfunktionens opgaver vedrører koordinering af de forsikringsmæssige hensættelser i henhold til Solvens II. I forberedelsesfasen er disse opgaver primært relevante med hensyn til indgivelse af foreløbige oplysninger til nationale kompetente myndigheder. Der findes ingen komplette rammer for værdiansættelse af forsikringsmæssige hensættelser i denne periode. Disse rammer gives på et senere tidspunkt og kun af hensyn til den forberedende rapportering.
- 1.10. I overensstemmelse med solvens II-direktivet ventes nationale kompetente myndigheder at sikre, at disse retningslinjer anvendes på en måde, som står i et rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de iboende risici i forsikrings- og genforsikringssselskabets virksomhed. Retningslinjerne afspejler allerede nu anvendelsen af proportionalitetsprincippet ved at indarbejde princippet.
- 1.11. De nationale kompetente myndigheder bør anvende retningslinjerne på såvel de enkelte forsikringssselskaber som på koncernerne. Derudover skal nationale kompetente myndigheder anvende de koncernspecifikke retningslinjer for koncerner.
- 1.12. Til brug for disse retningslinjer er følgende definition udarbejdet:
 - "den ansvarlige enhed" som bliver brugt i de koncernspecifikke retningslinjer som "den enhed, der er ansvarlig for at overholde ledelseskravene på koncernniveau".
- 1.13. Retningslinjerne er gældende fra den 1. januar 2014.

Afsnit I: Generelle bestemmelser for forberedende retningslinjer

Retningslinje 1 – Generelle bestemmelser for retningslinjer

- 1.14. De nationale kompetente myndigheder bør træffe passende foranstaltninger med henblik på at indføre disse retningslinjer om ledelsessystemet fra og med den 1. januar 2014.
- 1.15. De nationale kompetente myndigheder bør sikre, at forsikrings- og genforsikringsselskaber og -koncerner træffer passende foranstaltninger med henblik på at:
- a) opbygge et effektivt ledelsessystem i overensstemmelse med solvens II-direktivet, der fastlægger regler om velfunderet og forsvarlig ledelse,
 - b) opbygge et effektivt risikostyringssystem med de strategier, processer og rapporteringsprocedurer, som er nødvendige for løbende at kunne identificere, måle, overvåge, styre og indberette om de risici, som selskabet på individuelt eller aggregeret plan er eller kan blive udsat for, samt deres indbyrdes sammenhæng, og
 - c) levere kvalitative oplysninger som gør det muligt for nationale kompetente myndigheder at vurdere kvaliteten af ledelsessystemet.

Retningslinje 2 – Situationsrapport til EIOPA

- 1.16. Nationale kompetente myndigheder bør ved udgangen af februar efter hvert relevant år, første gang senest den 28. februar 2015 baseret på perioden 1. januar 2014 til 31. december 2014, sende en statusrapport til EIOPA om anvendelsen af disse retningslinjer.

Afsnit II: Ledelsessystem

Kapitel I: Generelle ledelseskrav

Retningslinje 3 – Administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet

- 1.17. I overensstemmelse med artikel 41 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabets administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan har passende kontakt med de udvalg, det opretter, samt med den daglige ledelse og andre nøgleposter i selskabet og proaktivt anmoder dem om oplysninger og om nødvendigt sætter spørgsmålstejn ved oplysningerne.
- 1.18. I overensstemmelse med artikel 246 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at en koncerns administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan i den ansvarlige enhed har passende kontakt med alle koncernenheders administrations-, ledelses- eller tilsynsorganer og proaktivt anmoder dem om oplysninger og sætter spørgsmålstejn ved beslutninger om forhold, der kan påvirke koncernen.

Retningslinje 4 – Organisations- og driftsstruktur

- 1.19. I overensstemmelse med artikel 41 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet har organisations- og driftsstrukturer, som kan understøtte selskabets strategiske mål og drift. Sådanne strukturer bør kunne tilpasses ændringer i selskabets strategiske mål, drift eller forretningsmiljø inden for et passende tidsrum.
- 1.20. I overensstemmelse med artikel 246 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet for den ansvarlige enhed vurderer, hvordan ændringer i koncernstrukturen påvirker de berørte enheders holdbare økonomiske situation, og rettidigt foretager de nødvendige tilpasninger.
- 1.21. I overensstemmelse med artikel 246 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at den ansvarlige enheds administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan for at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger har tilstrækkeligt kendskab til koncernens organisation, dens forskellige enheders forretningsmodel og forbindelserne og forholdet mellem dem samt de risici, som opstår som følge af koncernens struktur.

Retningslinje 5 – Nøglefunktioner

- 1.22. I overensstemmelse med artikel 44, 46, 47 og 48 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet etablerer følgende nøglefunktioner på passende vis: Risikostyringsfunktion, compliancefunktion, intern auditfunktion og aktuarfunktion.
- 1.23. I overensstemmelse med artikel 44, 46, 47, 48 og 246 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at den ansvarlige enhed, etablerer følgende nøglefunktioner på passende vis: Risikostyringsfunktion, compliancefunktion, intern auditfunktion og aktuarfunktion.

Retningslinje 6 – Beslutningstagning

- 1.24. I overensstemmelse med artikel 41 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabets kan dokumentere, at mindst to personer reelt driver selskabet. Det betyder, at enhver betydelig beslutning, som selskabet træffer, involverer mindst to personer, som reelt driver selskabet, inden beslutningen gennemføres.

Retningslinje 7 – Dokumentation for beslutninger truffet af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet

- 1.25. I overensstemmelse med artikel 41 og artikel 44 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet på passende vis dokumenterer de beslutninger, der træffes af selskabets administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan, samt hvordan informationer inddrages fra risikostyringssystemet.

Retningslinje 8 – Intern revision af ledelsessystemet

- 1.26. I overensstemmelse med artikel 41 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabets administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan fastlægger omfanget og hyppigheden af de interne revisioner af ledelsessystemet under hensyntagen til arten, omfanget og kompleksiteten af virksomheden, på både individuelt niveau, koncernniveau, og af koncernstrukturen.
- 1.27. I overensstemmelse med artikel 41 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at omfanget, resultaterne og konklusionerne af revisionen behørigt dokumenteres og rapporteres til selskabets administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan. Tilbagemeldinger med passende intervaller er nødvendige for at sikre, at der gennemføres opfølgende foranstaltninger, og at disse registreres.

Retningslinje 9 – Politikker

- 1.28. I overensstemmelse med artikel 41 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet sammenholder alle de politikker, som er en nødvendig del af ledelsessystemet, med hinanden og med forretningsstrategien. Hver politik bør som minimum tydeligt fastlægge:
- a) politikkens formål,
 - b) de opgaver, som skal løses, og den person eller rolle, som er ansvarlig for dem,
 - c) de processer og rapporteringsprocedurer, som skal anvendes, og
 - d) den relevante organisationsenheds forpligtelse til at underrette risikostyringsfunktionen, den interne auditfunktion samt compliance- og aktuarfunktionen om eventuelle oplysninger, som er relevante for udførelsen af deres opgaver.
- 1.29. I overensstemmelse med artikel 41 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet i sine politikker vedrørende nøglefunktioner også tager hånd om disse funktioners stilling i selskabet samt deres rettigheder og beføjelser.

Retningslinje 10 – Beredskabsplaner

- 1.30. I overensstemmelse med artikel 41 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskaberne identificerer de risici, som beredskabsplanerne skal omhandle, dækkende de områder, hvor selskabet selv mener, det er sårbart, samt løbende revurderer, opdaterer og afprøver disse beredskabsplaner.

Kapitel II: Egnethed og hæderlighed

Retningslinje 11 – Egnethedskrav

- 1.31. I overensstemmelse med artikel 42 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, selskaberne sikrer sig, at personer, der reelt driver selskabet eller indtager andre nøglefunktioner, herunder medlemmer af

selskabets administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan, er egnede og tager hensyn til de opgaver, der pålægges individuelle personer, med henblik på en passende diversitet i kvalifikationer, viden og relevant erfaring, således at selskabet ledes og overvåges på professionel vis.

1.32. I overensstemmelse med artikel 42 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet sørger for, at medlemmerne af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet til sammen har relevante kvalifikationer, erfaring og viden om mindst:

- a) forsikrings- og finansmarkeder
- b) forretningsstrategi og forretningsmodel
- c) ledelsessystem
- d) finansielle og aktuarmæssige analyser
- e) lovramme og -krav.

Retningslinje 12 – Hæderlighedskrav

1.33. I overensstemmelse med artikel 42 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet i sin vurdering af, om en person er "hæderlig", inddrager en vurdering af den pågældende persons ærlighed og finansielle soliditet baseret på relevant dokumentation om karakter, personlig adfærd og forretningsførelse, herunder kriminelle, finansielle og tilsynsmæssige aspekter, uanset jurisdiktion. Forældelsesfristen for overtrædelsen afhænger af national lov eller praksis.

Retningslinje 13 – Politikker og procedurer om egnethed og hæderlighed

1.34. I overensstemmelse med artikel 41 og 42 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet har en politik for egnetheds- og hæderlighedskrav, som mindst omfatter:

- a) en beskrivelse af proceduren for at vurdere egnetheden og hæderligheden af de personer, der reelt driver selskabet eller indtager andre nøglefunktioner, både i forhold til den specifikke stilling de besidder, samt løbende,
- b) en beskrivelse af de situationer, der giver anledning til en fornyet vurdering af, om egnetheds- og hæderlighedskravet er opretholdt, og
- c) en beskrivelse af egnetheds- og hæderlighedsprocedurerne for andre relevante medarbejdere, som ikke er underlagt kravene i artikel 42 i solvens II-direktivet ifølge interne standarder, både i forhold til den specifikke stilling de besidder, samt løbende.

Retningslinje 14 – Outsourcing af nøglefunktioner

1.35. I overensstemmelse med artikel 42 og 49 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet anvender egnetheds- og

hæderlighedsprocedurerne ved vurderingen af de personer, som tjenesteyderen eller undertjenesteyderen har ansat til at varetage en outsourcet nøglefunktion.

- 1.36. I overensstemmelse med artikel 42 og 49 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet udpeger en person i selskabet, som har det overordnede ansvar for den outsourcete nøglefunktion, og som er egnet og hæderlig og har tilstrækkelig viden om og erfaring med den outsourcete nøglefunktion til at kunne forholde sig kritisk til tjenesteyderens præstation og resultater.

Kapitel III: Risikostyring

Retningslinje 15 – Administrations-, ledelses- eller tilsynsorganets rolle i risikostyringssystemet

- 1.37. I overensstemmelse med artikel 44 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabets administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan er ultimativt ansvarligt for at sikre et effektivt risikostyringssystem, fastsætte selskabets risikovillighed og overordnede risikotolerancegrænser samt godkende de overordnede risikostyringsstrategier og -politikker.

- 1.38. I overensstemmelse med artikel 246 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet i den ansvarlige enhed er ansvarlig for et effektivt risikostyringssystem i hele koncernen. Risikostyringssystemet bør som minimum omfatte:

- a) strategiske beslutninger og politikker om risikostyring på koncernniveau,
- b) definitionen af koncernens risikovillighed og overordnede risikotolerancegrænser, og
- c) identifikation, måling, forvaltning, overvågning og rapportering af risici på koncernniveau.

- 1.39. I overensstemmelse med artikel 246 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at den ansvarlige enhed sikrer, at sådanne strategiske beslutninger og politikker stemmer overens med koncernens struktur, størrelse og koncernenhedernes særtræk. Den sikrer også, at de enkelte koncernenheders specifikke drift, som er væsentlig, og tilknyttede risici er omfattet, og, at der desuden indføres en integreret, konsekvent og effektiv risikostyring i koncernen.

Retningslinje 16 – Risikostyringspolitik

- 1.40. I overensstemmelse med artikel 44 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet udarbejder en risikostyringspolitik, der mindst:

- a) definerer risikokategorier og metoder til at måle risici,

- b) beskriver, hvordan selskabet forvalter de enkelte relevante risikokategorier, risikoområder og enhver mulig akkumulering af risici,
- c) beskriver forbindelsen med vurderingen af det samlede solvensbehov, som er identificeret i den fremadrettede vurdering af selskabets egne risici (baseret på ORSA-principperne), de lovregulerede kapitalkrav og selskabets risikotolerancegrænser,
- d) specificerer risikotolerancegrænser i alle relevante risikokategorier i overensstemmelse med selskabets overordnede risikovillighed, og
- e) beskriver frekvensen og indholdet af regelmæssige stresstest og de situationer, som kan føre til ad hoc-stresstest.

Retningslinje 17 – Risikostyringsfunktion: generelle opgaver

1.41. I overensstemmelse med artikel 44 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet kræver, at risikostyringsfunktionen rapporterer til administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet om identificerede potentielt væsentlige risici. Risikostyringsfunktionen bør ligeledes rapportere om andre specifikke risikoområder, både på eget initiativ og på anmodning fra administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet.

1.42. I overensstemmelse med artikel 246 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at den ansvarlige enhed sikrer, at risikopolitikken gennemføres på samme måde i hele koncernen.

Retningslinje 18 – Politik for styring af indtegnings- og hensættelsesrisiko

1.43. I overensstemmelse med artikel 44 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabets risikostyringspolitik omfatter mindst følgende med hensyn til indtegnings- og hensættelsesrisiko:

- a) forsikringsvirksomhedens type og karakteristika, såsom den type forsikringsrisiko, som selskabet er villig til at acceptere,
- b) hvordan der sikres en tilstrækkelig præmieindtægt til at dække forventede krav og udgifter,
- c) identificering af risici som følge af selskabets forsikringsforpligtelser, herunder indeholdte muligheder og garanterede tilbagekøbsværdier i produkterne,
- d) hvordan selskabet i processen med at udarbejde nye forsikringsprodukter og præmieberegninger tager højde for investeringsmæssige begrænsninger, og
- e) hvordan selskabet i processen med at udarbejde nye forsikringsprodukter og præmieberegninger tager højde for genforsikring eller andre risikoreducerende teknikker.

Retningslinje 19 – Politik for styring af operationel risiko

1.44. I overensstemmelse med artikel 44 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabets risikostyringspolitik omfatter mindst følgende med hensyn til operationel risiko:

- a) identificering af de operationelle risici, selskabet er eller kan blive udsat for, og vurdering af, hvordan de reduceres,
- b) aktiviteter og interne processer til styring af operationelle risici, herunder det understøttende it-system, og
- c) risikotolerancegrænser med hensyn til selskabets vigtigste operationelle risikoområder.

1.45. I overensstemmelse med artikel 44 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet har de nødvendige processer til at identificere, analysere og rapportere om operationelle risikobegivenheder. Selskabet bør derfor fastlægge en proces til indsamling og overvågning af operationelle risikobegivenheder.

1.46. I overensstemmelse med artikel 44 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet til sin styring af operationelle risici udvikler og analyserer et passende sæt scenarier for operationelle risici baseret på mindst følgende tilgange:

- a) fejl vedrørende en nøgleproces, medarbejder eller system, og
- b) eksterne begivenheder.

Retningslinje 20 – Kontrol og dokumentation af risikoreduktionsteknikker

1.47. I overensstemmelse med artikel 44 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet anvender genforsikring og andre risikoreduktionsteknikker korrekt ved at analysere, vurdere og dokumentere effektiviteten af alle de anvendte risikoreduktionsteknikker.

Retningslinje 21 – Genforsikring og andre risikoreduktionsteknikker – risikostyringspolitik

1.48. I overensstemmelse med artikel 44 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabets risikostyringspolitik omfatter mindst følgende med hensyn til risikoreduktionsteknikker:

- a) identifikation af det risikooverførselsniveau, som passer til selskabets definerede risikogrænser, samt hvilke genforsikringsordninger der er mest hensigtsmæssige i forhold til selskabets risikoprofil,
- b) principper for valg af modparter for denne risikoreduktion og procedurer for vurdering og overvågning af genforsikringsmodparters kreditværdighed og diversifikation,
- c) procedurer for vurdering af effektiv risikooverførsel og hensyntagen til den grundlæggende risiko, og

- d) likviditetsstyring til at håndtere eventuelle tidsmæssige misforhold mellem betaling af erstatningsudbetaling og udeståender i forbindelse med genforsikring.

Retningslinje 22 – Politik for asset-liability-management

1.49. I overensstemmelse med artikel 44 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabets risikostyringspolitik omfatter mindst følgende oplysninger med hensyn til asset-liability-management:

- a) en beskrivelse af proceduren for identifikation og vurdering af forskellige misforhold mellem aktiver og passiver, som minimum med hensyn til løbetider og valuta,
- b) en beskrivelse af de reduktionsteknikker, der skal anvendes, og den forventede effekt af relevante risikoreduktionsteknikker til asset-liability-management,
- c) en beskrivelse af accepterede misforhold, og
- d) en beskrivelse af den underliggende metode og hyppighed af de stresstest og scenarietest, der skal gennemføres.

Retningslinje 23 – Politik for styring af investeringsrisiko

1.50. I overensstemmelse med artikel 44 og 132 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabets risikostyringspolitik omfatter mindst følgende med hensyn til investeringer:

- a) den sikkerhed, kvalitet, likviditet, rentabilitet og tilgængelighed, som selskabet sigter efter med hensyn til den samlede portefølje af aktiver, og hvordan selskabet planlægger at opnå dette,
- b) dets kvantitative grænser for aktiver og engagementer, herunder ikke-balanceførte engagementer, som skal fastsættes for at hjælpe med at sikre, at selskabet når den ønskede sikkerhed, kvalitet, likviditet, rentabilitet og tilgængelighed for porteføljen,
- c) hensyntagen til de finansielle markeder,
- d) vilkårene for, at selskabet kan stille aktiver som sikkerhed eller udlåne aktiver,
- e) forbindelsen mellem markedsrisiko og andre risici i ugunstige scenarier,
- f) proceduren for at værdiansætte og kontrollere investeringsaktiver korrekt,
- g) proceduren for at overvåge resultaterne af investeringerne og revidere politikken når nødvendigt, og
- h) hvordan aktiverne skal udvælges på en måde, der tjener forsikringstagernes og de begunstigedes interesser bedst.

Retningslinje 24 – Politik for styring af likviditetsrisiko

1.51. I overensstemmelse med artikel 44 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabets risikostyringspolitik omfatter mindst følgende med hensyn til likviditetsrisiko:

- a) proceduren for fastlæggelse af misforholdet mellem likviditetstilførsel og likviditetsforbrug af både aktiver og passiver, herunder forventede likviditetsstrømme fra direkte forsikring og genforsikring som erstatningsudbetalinger, ophør og tilbagekøb,
- b) hensyntagen til det samlede likviditetsbehov på kort og mellemlangt sigt, herunder en passende likviditetsbuffer til beskyttelse mod likviditetsmangel,
- c) hensyntagen til niveauet og overvågningen af likvide aktiver, herunder kvantificering af potentielle omkostninger eller finansielle omkostninger som følge af tvangsrealisering,
- d) identifikation af og omkostninger forbundet med alternative finansieringsredskaber, og
- e) hensyntagen til effekten på likviditetssituationen ved forventet nytegning.

Kapitel IV: "Prudent person"-princippet og ledelsessystemet

Retningslinje 25 – Investeringsrisikostyring

1.52. I overensstemmelse med artikel 132 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet ikke udelukkende er afhængigt af oplysninger fra tredjemand, såsom finansieringsinstitutter, kapitalforvaltere og vurderingsbureauer. Særligt bør selskabet udvikle sit eget sæt nøglerisikoindikatorer på linje med dets politik for styring af investeringsrisiko og dets forretningsstrategi.

1.53. Selskabet bør i sine investeringsbeslutninger tage hensyn til risikoen i forbindelse med investeringen og ikke blot stole på, at risikoen i tilstrækkelig grad fanges af kapitalkravene.

Retningslinje 26 – Vurdering af ikke-rutinemæssige investeringsaktiviteter

1.54. I overensstemmelse med artikel 132 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet, inden det gennemfører en ikke-rutinemæssig investering eller investeringsaktivitet, foretager en vurdering af mindst:

- a) selskabets evne til at gennemføre og forvalte investeringen eller investeringsaktiviteten,
- b) de risici, som specifikt hænger sammen med investeringen eller investeringsaktiviteten og investeringens eller investeringsaktivitetens indvirkning på selskabets risikoprofil,

- c) hvorvidt investeringen eller investeringsaktiviteten tjener de begunstigedes og forsikringstagernes interesser bedst, samt selskabets begrænsninger vedrørende forpligtelser og effektiv porteføljeforvaltning, og
- d) investeringens eller investeringsaktivitetens indvirkning på hele porteføljens kvalitet, sikkerhed, likviditet, rentabilitet og tilgængelighed.

1.55. I overensstemmelse med artikel 132 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet har procedurer, der kræver, at såfremt en sådan investering eller investeringsaktivitet indbefatter en betydelig risiko eller ændring i risikoprofilen, underretter selskabets risikostyringsfunktion selskabets administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan om en sådan risiko eller ændring i risikoprofilen.

Retningslinje 27 – Aftaler tilknyttet investeringsfonde og indeksregulerede aftaler

- 1.56. I overensstemmelse med artikel 44 og 132 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet investerer i unit-link ordninger og indeksregulerede aftaler på en måde, der tjener forsikringstagernes og de begunstigedes interesser bedst under hensyntagen til eventuelle forelagte forsikringsformål.
- 1.57. I overensstemmelse med artikel 44 og 132 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet i forhold til forsikringsaftaler tilknyttet investeringsfonde tager hensyn til og forvalter begrænsningerne i forbindelse med sådanne aftaler, navnlig likviditetsmæssige begrænsninger.

Retningslinje 28 – Aktiver, der ikke handles på et reguleret finansielt marked

- 1.58. I overensstemmelse med artikel 44 og 132 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet gennemfører, forvalter, overvåger og kontrollerer procedurer i forbindelse med investeringer, der ikke handles på et reguleret finansielt marked eller komplekse produkter, som er vanskelige at værdiansætte.
- 1.59. I overensstemmelse med artikel 44 og 132 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet behandler aktiver, der er optaget til handel, men ikke omsættes eller ikke omsættes regelmæssigt, på samme måde som aktiver, der ikke omsættes på et reguleret finansielt marked.

Retningslinje 29 – Derivater

- 1.60. I overensstemmelse med artikel 44 og 132 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet, såfremt det bruger derivater, gennemfører procedurerne i overensstemmelse med selskabets risikostyringspolitik for investeringer for at overvåge afkastet af disse derivater.
- 1.61. I overensstemmelse med artikel 44 og 132 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet viser, hvordan porteføljens kvalitet, sikkerhed, likviditet eller rentabilitet forbedres og ikke forringes

væsentligt, såfremt der anvendes derivater til at fremme en effektiv porteføljeforvaltning.

- 1.62. I overensstemmelse med artikel 44 og 132 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet dokumenterer rationalet i og viser den risikooverførsel, som reelt opnås ved brug af derivater, såfremt der anvendes derivater til at bidrage til at reducere risici eller som risikoreduktionsteknik.

Retningslinje 30 – Securitiserede instrumenter

- 1.63. I overensstemmelse med artikel 44 og 132 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet, såfremt det investerer i securitiserede instrumenter, sikrer, at der er god forståelse af selskabets interesser og en "originators" eller sponsors interesser vedrørende de securitiserede aktiver, og at disse ensrettes.

Kapitel V: Kapitalgrundlagskrav og ledelsessystem

Retningslinje 31 – Kapitalforvaltningspolitik

- 1.64. I overensstemmelse med artikel 41 og 93 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet udarbejder en kapitalforvaltningspolitik, der indeholder:

- a) en beskrivelse af proceduren til sikring af, at kapitalgrundlagselementer, både ved udstedelsen og efterfølgende, opfylder kravene i de relevante kapital- og fordelingsregler og er klassificeret korrekt, såfremt reglerne kræver det,
- b) en beskrivelse af proceduren til overvågning af udstedelsen af kapitalgrundlagselementer ifølge kapitalforvaltningsplanen på mellemlangt sigt,
- c) en beskrivelse af proceduren til sikring af, at vilkår og betingelser for et egenkapitalelement er klare og utvetydige i forhold til kriterierne for de relevante kapitalregler, og
- d) en beskrivelse af procedurerne til
 - i. sikring af, at der tages hensyn til alle politikker eller erklæringer vedrørende ordinært aktieudbytte med hensyn til den økonomiske stilling, og
 - ii. at identificere og dokumentere i tilfælde, hvor fordelinger af kapitalgrundlagselementer ventes at blive udskudt eller annulleret.

Retningslinje 32 – Kapitalforvaltningsplan på mellemlangt sigt

- 1.65. I overensstemmelse med artikel 41 og 93 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet udarbejder en kapitalforvaltningsplan på mellemlangt sigt, som skal overvåges af selskabets administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan, og som mindst indeholder overvejelser om:

- a) eventuelle planlagte kapitaludstedelser,
- b) udløb, herunder både aftaleudløb og eventuelle muligheder for førtidig betaling eller indfrielse vedrørende selskabets kapitalgrundlagselementer,

- c) hvordan udstedelse, indfrielse eller tilbagebetaling af eller en anden variation i værdiansættelsen af et kapitalgrundlagselementer påvirker anvendelsen af grænser i de gældende kapitalregler, og
 - d) anvendelsen af tildelingspolitikken.
- 1.66. I overensstemmelse med artikel 41 og 93 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet i kapitalforvaltningsplanen tager hensyn til resultaterne af risikoforvaltningssystemet og den fremadrettede vurdering af egne risici (baseret på ORSA-principperne).

Kapitel VI: Interne kontroller

Retningslinje 33 – Internt kontrolmiljø

- 1.67. I overensstemmelse med artikel 46 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet støtter betydningen af at gennemføre passende interne kontroller ved at sikre, at alle medarbejdere er bevidste om deres rolle i det interne kontrolsystem. Kontrolaktiviteterne bør stå i et rimeligt forhold til risiciene som følge af de aktiviteter og processer, som skal kontrolleres.
- 1.68. I overensstemmelse med artikel 246 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at den ansvarlige enhed sikrer, at det interne kontrolsystem gennemføres på samme måde i hele koncernen.

Retningslinje 34 – Overvågning og rapportering

- 1.69. I overensstemmelse med artikel 46 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet sørger for, at overvågnings- og rapporteringsmekanismen i det interne kontrolsystem giver administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet relevante oplysninger til beslutningsprocesserne.

Kapitel VII: Intern auditfunktion

Retningslinje 35 – Uafhængighed

- 1.70. I overensstemmelse med artikel 47 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet sørger for, at den interne auditfunktion i sin audit samt vurdering og rapportering af auditresultatet ikke er under påvirkning fra administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet, som kan bringe dens uafhængighed og upartiskhed i fare.

Retningslinje 36 – Intern auditpolitik

- 1.71. I overensstemmelse med artikel 41 og 47 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet har en intern auditpolitik, som mindst omfatter følgende områder:
- a) vilkår og betingelser for, hvornår den interne auditfunktion kan blive opfordret til at udtale sig eller yde bistand eller udføre andre særlige opgaver,

- b) hvor det er relevant interne regler for, hvilke procedurer den ansvarlige for den interne auditfunktion skal følge, inden tilsynsmyndigheden underrettes, og
 - c) hvor det er relevant kriterierne for rotation af medarbejderopgaver.
- 1.72. I overensstemmelse med artikel 41 og 246 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at den ansvarlige enhed sikrer, at koncernens auditpolitik beskriver, hvordan den interne auditfunktion:
- a) koordinerer den interne auditaktivitet i koncernen, og
 - b) sikrer overensstemmelse med de interne auditkrav på koncernniveau.

Retningslinje 37 – Interne auditfunktions opgaver

- 1.73. I overensstemmelse med artikel 47 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet kræver, at den interne auditfunktion mindst:
- a) udarbejder, implementerer og vedligeholder en auditplan over det auditarbejde, som skal udføres i de kommende år under hensyntagen til alle aktiviteter og selskabets komplette ledelsessystem,
 - b) har en risikobaseret tilgang til fastlæggelse af prioriteter,
 - c) rapporterer auditplanen til selskabets administrations-, ledelses- eller tilsynsorgan,
 - d) udsteder en intern auditrapport til administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet baseret på resultatet af det udførte arbejde i overensstemmelse med litra a) som indeholder resultater og anbefalinger, herunder den forventede frist til at afhjælpe manglerne og de personer, der er ansvarlige for at gøre dette, og oplysning om resultatet af audit anbefalingerne,
 - e) afleverer en intern auditrapport til administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet mindst en gang om året, og
 - f) kontrollerer overholdelsen af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganets beslutninger på grundlag af henstillingerne i litra d).
- 1.74. I overensstemmelse med artikel 47 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet sørger for, at den interne auditfunktion om nødvendigt kan gennemføre evalueringer, som ikke er omfattet af auditplanen.

Kapitel VIII: Aktuarfunktion

Retningslinje 38 – Aktuarfunktionens opgaver

- 1.75. I overensstemmelse med artikel 48 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet træffer passende foranstaltninger til at tage hånd om potentielle interessekonflikter, hvis selskabet beslutter at tilføje yderligere opgaver eller aktiviteter til aktuarfunktionens opgaver og aktiviteter.

1.76. I overensstemmelse med artikel 246 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at den ansvarlige enhed kræver, at aktuarfunktionen udtaler sig om genforsikringspolitikken og genforsikringsprogrammet for koncernen som helhed.

Retningslinje 39 – Koordinering af beregningen af forsikringsmæssige hensættelser

1.77. I overensstemmelse med artikel 48 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet kræver, at aktuarfunktionen identificerer eventuel uoverensstemmelse med kravene i artikel 76-85 i solvens II-direktivet om beregning af forsikringsmæssige hensættelser og foreslår ændringer, hvor det er relevant.

1.78. I overensstemmelse med artikel 48 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet kræver, at aktuarfunktionen forklarer enhver væsentlig konsekvens af ændringer i data, metoder eller antagelser imellem tidspunkter for værdiansættelse af forsikringsmæssige hensættelser, hvis de allerede beregnes i overensstemmelse med Solvens II.

Retningslinje 40 – Datakvalitet

1.79. I overensstemmelse med artikel 48 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet kræver, at aktuarfunktionen vurderer, om de interne og eksterne data, der benyttes til beregning af forsikringsmæssige hensættelser, stemmer overens med datakvalitetsstandarderne i solvens II-direktivet. Aktuarfunktionen kommer, hvor det er relevant, med indstillinger om interne procedurer til forbedring af datakvaliteten for at sikre, at selskabet er i stand til at overholde kravet i Solvens II, når det gennemføres.

Retningslinje 41 – Indtegningspolitik og genforsikringsarrangementer

1.80. I overensstemmelse med artikel 48 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet kræver, at aktuarfunktionen, når den udtaler sig om indtegningspolitikken og genforsikringsarrangementerne, tager hensyn til det indbyrdes forhold mellem disse og de forsikringsmæssige hensættelser.

Retningslinje 42 – Aktuarfunktionen i et selskab med en præansøgning om en intern model

1.81. I overensstemmelse med artikel 48 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet i en præansøgningsproces kræver, at et selskabs aktuarfunktion bidrager til at præcisere, hvilke risici indenfor deres ekspertiseområde der er omfattet af en intern model. Aktuarfunktionen skal også bidrage til, hvorfra de indbyrdes sammenhænge mellem disse risici og sammenhængene mellem disse risici og andre risici stammer. Dette bidrag er baseret på en forsikringsmæssig analyse og bør afspejle funktionens erfaring og ekspertise.

Retningslinje 43 Aktuarmæssig rapportering til administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet

1.82. I overensstemmelse med artikel 48 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet kræver, at aktuarfunktionen mindst en gang om året rapporterer skriftligt til administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet. Rapporteringen bør indeholde dokumentation for alle de væsentlige opgaver, som aktuarfunktionen har løst, deres resultater med en klar identifikation af eventuelle mangler og indeholde indstillinger til, hvordan sådanne mangler kan afhjælpes.

Kapitel IX: Outsourcing

Retningslinje 44 – Kritiske eller vigtige operationelle funktioner og aktiviteter

1.83. I overensstemmelse med artikel 49 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet fastlægger og dokumenterer, om den outsourcete funktion eller aktivitet er en kritisk eller vigtig funktion eller aktivitet, og baseret på denne vurdering, om denne funktion eller aktivitet er vigtig for selskabets drift, således at selskabet ikke ville kunne tilbyde forsikringstagerne sin service uden denne funktion eller aktivitet.

Retningslinje 45 - Forsikringstegning

1.84. I overensstemmelse med artikel 49 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at selskabet, såfremt en forsikringsformidler, som ikke er medarbejder i selskabet, får beføjelse til at tegne forsikringer eller afvikle erstatningsudbetalinger i et forsikringsselskabs navn og for et forsikringsselskab, sikrer, at denne formidlers aktiviteter er underlagt outsourcingkravene.

Retningslinje 46 – Koncernintern outsourcing

1.85. I overensstemmelse med artikel 49 i solvens II bør nationale kompetente myndigheder sikre, at den ansvarlige enhed, såfremt der outsources nøgelfunktioner i koncernen, dokumenterer, hvilke funktioner der hører til hvilken juridisk enhed, og sikrer, at selskabets nøgelfunktioner ikke præsteres dårligere på grund af sådanne arrangementer.

Retningslinje 47 – Outsourcing i skriftlig politik

1.86. I overensstemmelse med artikel 49 og artikel 41 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at det selskab, som outsourcer eller overvejer at outsource, i sin politik medtager selskabets outsourcingtilgang og -processer fra indledningen til aftalens afslutning, herunder især:

- a) kriterier ved vurderingen af hvorvidt en funktion eller en aktivitet er kritisk eller vigtig,
- b) hvordan der vælges en tjenesteyder af passende kvalitet, samt hvordan og hvor ofte dennes indsats og resultater vurderes,

- c) de oplysninger, som skal medtages i den skriftlige aftale med den udbudte tjenesteyder, og
- d) beredskabsplaner, herunder exitstrategier for outsourcete kritiske eller vigtige funktioner eller aktiviteter.

Afsnit III: Specifikke krav til koncernledelse

Retningslinje 48 – Ansvarlige enhed

1.87. I overensstemmelse med artikel 246 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at moderforsikringsselskabet eller genforsikringsselskabet eller forsikringsholdingselskabet identificerer den ansvarlige enhed og indberetter dette til den tilsynsmyndighed der fører tilsynet med koncernen.

Retningslinje 49 – Ansvar for fastlæggelse af interne ledelseskrav

1.88. I overensstemmelse med artikel 246 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at den ansvarlige enhed fastlægger passende interne ledelseskrav i hele koncernen i forhold til koncernens tilknyttede enheders struktur, virksomhed og risici og overvejer en hensigtsmæssig struktur og organisation af risikostyringen på koncernniveau med en tydelig ansvarsfordeling mellem alle koncernens enheder.

1.89. I overensstemmelse med artikel 246 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at den ansvarlige enhed ikke lægger hindringer i vejen for de enkelte koncernenheders administrations-, ledelses- eller tilsynsorganers ansvar, når de opretter deres eget ledelsessystem.

Retningslinje 50 – Ledelsessystem på koncernniveau

1.90. I overensstemmelse med artikel 246 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at den ansvarlige enhed:

- a) indfører passende og effektive redskaber og procedurer for ansvarsfordeling samt referencelinjer til at kunne påse og sikre en velfungerende risikostyring og velfungerende interne kontrolsystemer på selskabsniveau,
- b) indfører rapporteringskanaler i koncernen og effektive systemer til sikring af informationsstrømmen i koncernen, både bottom-up og top-down,
- c) dokumenterer og informerer alle enheder i koncernen om de redskaber, som anvendes til at identificere, måle, overvåge, forvalte og rapportere alle de risici, som koncernen er udsat for, og
- d) tager hensyn til alle koncernenheders interesser, og hvordan disse interesser bidrager til de langsigtede fælles mål i koncernen som helhed.

Retningslinje 51 – Risici med betydelig indvirkning på koncernniveau

- 1.91. I overensstemmelse med artikel 246 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at den ansvarlige enhed i sit risikostyringssystem, overvejer risici på både selskabsniveau og på koncernniveau samt deres indbyrdes sammenhæng, særligt:
- a) omdømmerisiko og risici, som skyldes koncerninterne transaktioner og risikokoncentrationer, herunder afsmitningsrisiko, på koncernniveau,
 - b) indbyrdes sammenhæng mellem risici som følge af, at der drives virksomhed gennem forskellige enheder og i forskellige jurisdiktioner,
 - c) risici, som skyldes enheder fra tredjelande,
 - d) risici, som skyldes ikke-regulerede enheder, og
 - e) risici, som skyldes andre regulerede enheder.

Retningslinje 52 – Koncernrisikostyring

- 1.92. I overensstemmelse med artikel 246 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at den ansvarlige enhed støtter sin risikostyring på koncernniveau med passende processer og procedurer til at identificere, måle, forvalte overvåge og indberette de risici, som koncernen og de enkelte enheder er eller kan blive udsat for.
- 1.93. I overensstemmelse med artikel 246 i solvens II-direktivet bør nationale kompetente myndigheder sikre, at den ansvarlige enhed sikrer, at strukturen og organisationen af koncernrisikostyringen ikke er til hinder for selskabets retsevne til at opfylde sine juridiske, forskriftsmæssige og kontraktmæssige forpligtelser.

Overholdelse og indberetningsregler

- 1.94. Dette dokument indeholder retningslinjer udstedt i henhold til artikel 16 i EIOPA-forordningen. I overensstemmelse med artikel 16, stk. 3, i EIOPA-forordningen bestræber de kompetente myndigheder sig bedst muligt på at efterleve retningslinjer og henstillinger.
- 1.95. Kompetente myndigheder, der efterlever eller har til hensigt at efterleve disse retningslinjer, indarbejder dem i deres lov- eller tilsynsrammer på passende vis.
- 1.96. Kompetente myndigheder bekræfter over for EIOPA, om de efterlever eller har til hensigt at efterleve disse retningslinjer og angiver årsager til eventuel manglende efterlevelse senest to måneder efter offentliggørelsen.
- 1.97. Hvis EIOPA ikke har modtaget et svar inden denne dato, anser EIOPA de kompetente myndigheder for ikke at efterleve retningslinjerne.

Afsluttende revisionsbestemmelse

- 1.98. Disse retningslinjer vil blive revideret af EIOPA.